

ter træder det gammeldags i hvert Fald særdeles stærkt frem. Det er saaledes blevet oplyst og for Resten ogsaa flere Gange berørt her i Salen, at Medicintaksterne her i Danmark aldeles ikke have fulgt den almindelige europæiske Udvikling, men ere blevne langt tilbage, idet nemlig de danske Takster ere billigere end Taksterne noget andet Sted i Verden. Men jeg tror ikke, at det gammeldags, naar det viser sig i den Form, at det er ensbetydende med *billigt* i det hele taget, vækker saa overdreven Uvilje hos Forbrugerne, at de ikke skulde kunne forsones sig med det. Naar det er berørt af det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen), at man ved at gaa over til Statsdrift kunde komme til langt billigere Takster, skal jeg ikke bestride det. Det Spørgsmaal foreligger imidlertid ikke, naar der er Tale om Dagsordenen, thi Udvalget vil jo ikke gaa ind paa Statsdrift, men i øvrigt turde det være, at en saadan Sammenligning, som det ærede Medlem anstiller, ikke bliver saa overordentlig let, idet der herved er mangfoldige Ting at tage Hensyn til. Apotekerne maa saaledes have Udsalgssteder, som en Tilberedningsanstalt paa et Hospital kan undvære. Det ærede Medlem ved vistnok heller ikke, hvorvidt Tilberederens Løn er beregnet med i Priserne. I det hele taget er der her mange Forhold, som man maa tage i Betragtning, forinden man kan komme til et korrekt Resultat; dog dette Forhold skal jeg lade ligge, da det ikke er berørt i Dagsordenen.

Det kunde tænkes, at det forældede ved Apotekervæsenets Ordning viste sig ved, at Medicinen var daarlig, men der er ikke oplyst noget som helst derom. Der er ganske vist forekommet en enkelt alvorlig Skandale paa et Apotek for nogle Aar siden, jeg tror det var paa St. Pauls Apotek, men siden den Tid har man taget sine Forholdsregler, og navnlig er Visitationen, saa vidt jeg ved, ordnet paa en ganske anden Maade end tidligere. Tidligere kunde man læse i Bladene, at paa den og den Dag vilde det og det Apotek blive visiteret, og onde Tunger sagde — det kan være, de havde Uret — at det væsentlig var ensbetydende med, at Apotekeren paa den Dag gav en god Middag til Visitorator. Nu er det som sagt ganske anderledes ordnet; nu kommer Visitorator som en Tyv om Natten, og uden noget som helst Varsel giver han sig straks i Gang med at visitere Apoteket; der er altsaa paa det Punkt sket et meget væsentligt Fremskridt. Jeg tror ikke, at der, siden

denne ny Ordning er bleven indført, er forekommet noget som helst alvorligt Tilfælde af Uregelmæssighed ved Apotekerne. Naar man hører, at der er sket noget galt med Hensyn til Medicin, er det langt hyppigere Læger, der forse sig ved at skrive en fejl Recept, end Apotekeren, der giver fejl Medicin ud; det sker tværtimod meget ofte, at han, hvis Lægen har begaaet en Fejl, forebygger dens Følger. Saa er det anført af Udvalget, at man af Hensyn til Farmaceuternes Fremtid burde foretage en indgribende Forandring i Apotekervæsenet. Jeg synes nu ikke, at der er særlig Grund for Lovningsmagten til at opkaste sig som Formynder for Farmaceuterne. Farmaceuterne vide jo, hvad de gaa ind til, den nuværende Ordning foreligger, og hvis det er saa, at de kun have forholdsvis ringe Udsigt til at opnaa Stillingen som Principal, vil dette Misforhold ganske naturlig finde sit Udtryk i deres Løn, saa maa naturligvis Apotekerne lønne dem saa meget højere for at erstatte dem, at de ikke have nogen Udsigt til at komme i selvstændige Stillinger, naar de blive ældre. Dernæst er det jo ikke saaledes, at en Farmaceut er kommen om i en blind Gade, fordi han er bleven Medhjælper ved et Apotek, der er adskillige Livsstillinger, som staa Farmaceuterne aabne, og til hvilke de maa siges i særlig Grad at egne sig. Vi kunne paa Materialistiskilte ofte finde Paategningen: cand. pharm. Materialisterne ere altsaa for en stor Del Farmaceuter. Det er heller ikke sjældent, at man ser Farmaceuter paabegynde industriel Virksomhed og gøre det med Held. De kunne findes i Bryggerfaget, endvidere som Fabrikanter af Blæk, Vin og andre Vædsker. Jeg tror derfor ikke, at man af Hensyn til Farmaceuternes Fremtid behøver at gaa meget vidt i Forlangender om Forandringer ved Apotekervæsenet. I øvrigt bliver der i stedse stigende Antal oprettet Apoteker med personlig Bevilling, hvilke jo overlades til Farmaceuter, saa ogsaa i denne Henseende ville Forholdene vel efterhaanden blive noget bedre.

Naar man er saa overordentlig vred paa de reelle Privilegier, tror jeg, at det for en Del ligger i, jeg vil ikke gerne sige Misundelse, men en vis Uvilje over, at Apotekerne, som ere Indehavere af reelle Privilegier, meget ofte ere ret velhavende Folk. Naar der ikke sker nogen Skade for det almene, kan jeg nu ikke se, at der er nogen Ulykke i, at disse Folk ere velhavende. Jeg under i al Almindelighed Folk at have det godt, og jeg tror særlig, at det